

Kolaler og Forøgelse af de andre Undervisningsmidler, saa som Samlinger og hvad dertil hører. Med Hensyn til Lærerne ville de Herrer maasse lægge Mærke til, at der med Hensyn til Spørgsmaalet om Antallet af Lærerne ikke er foreslaaet nogen Forøgelse ud over det, som nu findes, Andet end en Forøgelse med det Antal Lærere, som blev foreslaaet i Fjor, og som jeg vel tør sige ikke mødte nogen Indvending i Folkethinget, idet det utvivlsomt er anerkjendt fra alle Sider, at ved en Institution, hvor den største Del Clever netop beskæftiger sig med praktisk Landbrug, Havebrug og Støvbrug, maa et Fag som Plantefysiologi være af afgjort Betydning, og det Samme er Tilfældet med Dyrefysiologi lige overfor dem, der nyde Undervisning i Husdyrbrug; ogsaa der er en Forøgelse nødvendig. Derom forelaa der i Fjor et udførlig motiveret Forslag, og saa vidt jeg har skjønnet, blev der fra ingen Side gjort nogen Indvending derimod. Der er altsaa ikke foreslaaet nogen Forøgelse udover, hvad der tidligere er foreslaaet med Hensyn til Antallet af Lærere, men der er ganske vist stiet nogen Omfordeling med Hensyn til Lærernes Stilling. Lærerne kunne deles i to Klasser, de faste og dem, som kun ere ansatte paa Opfølgelse og med et Honorar. Hvor en Grænse kan sættes mellem, hvad der fordres for at blive fast Lærer, og hvad der fordres for at faae Honorar, har selvfølgelig været Gjenstand for den nøieste Overveelse, og man havde ment hovedsagelig at burde sige — og det stemmer med det Standpunkt, som ogsaa Folkethinget selv har indtaget ved tidligere Leilighed paa andre Omraader — at hvor et Fag maa betragtes som selvstændigt Hovedfag, hvis Udvikling den vedkommende Lærer skal sikke, maa denne være fast Lærer, saaledes at man kan fordre af ham, at han skal betragte sin Stilling ved Højskolen som Hovedstilling og gjøre den til sin Hovedgjerning uden at ofre sig til mange forskellige Bistillinger ved Siden af. Ligeledes har man ment, at ogsaa de burde være faste Lærere, hvis Undervisnings Udstrækning var saa stor, at det vilde være lidet uskikligt, at de tog andre Stillinger ved Siden af, hvorimod Honorarcenter skulde være dem, om hvem det var in confesso, om hvem det var naturligt, at de ved Siden af deres Gjerning paa Landbohøjskolen havde en anden Beskæf-

tigelse. Det er det, der har gjort, at der er foreslaaet en noget anden Fordeling mellem de faste Lærere og Honorarcenterne, end der har været tidligere. Naar der er foreslaaet, at de faste Lærere skulde være Professorer og Lektorer, er dette Forslag grundet paa et bestemt Princip, nemlig det, at man har ment, at det vilde være lidet heldigt for de høiere videnskabelige Institutioner som Universitetet, den polytekniske Læreanstalt og Landbohøjskolen, at de paagjældende Lærere ikke vare stillede socialt og økonomisk ens. Det maa jo siges, at det er i den paagjældende Lærerstands velforstaede Interesse, at de, naar de begynde deres Virksomhed paa det ene Sted, ogsaa blive der, at der altsaa ikke skulde være en Forskjel mellem Stillingerne, som kunde bevirke, at de efter at have arbejdet i nogle Aar ved den ene Institution søgte paa Grund af Udsigten til forbedrede Vilkaar til den anden, og navnlig maa dette siges at være i en Institution som Landbohøjskolen's Interesse overfor det, som man maa ønske at udvikle, at det videnskabelige Landbrug og Husdyrbrug i videste Forstand virkelig ogsaa kunde komme til sin Ret. Dette med Hensyn til Lærernes Stilling. Der har ved tidligere Leiligheder været paatænkt, at man ved Landbohøjskolen skulde gjøre Forsøg paa at faae den samme Ordning gjennemført, som findes ved Universitetet, at Privatdocenter kunne holde Foredrag der. Det er jo klart, at overfor det mere begrænsede Omraade, som Undervisningen har derude, maatte man kunne forudsæ, at der ikke vilde være Sandsynlighed for — og det har ogsaa praktisk vist sig — at det vilde lykkes. Og det er ikke lykkedes af den ganske simple Grund, at Folk her til Lands ikke have Raad til at bringe det Offer, som der vilde kræves for at virke som Privatdocent, naar der ikke var Udsigt til Noget, der kunde træde belønnende til, om ikke ubetinget i Diebliffet, saa dog under alle Omstændigheder i Fremtiden. Men man har da paa den anden Side troet, at det vilde være hensigtsmæssigt at gjøre, hvad man kunde, for at yngre Mænd kunde faae Leilighed til at uddanne sig saaledes, at naar der senere maatte blive Vakancer i de faste Pladser, de saa kunde overtage dem. Man vilde nødig have, at det skulde gaa paa den Maade, som det desværre er gaaet i de